

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 2, No 1 (1951)

Book review

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17196](https://doi.org/10.12681/jhvms.17196)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1951). Book review. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 2(1), 37–39.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17196>

πρὸς διάρροϊαν καὶ ἀπίσχανσις. Ἡ κυτταρίνη ἄρα χορηγουμένη εἰς ὑπέρμετρον ποσότητα παίζει τὸν ρόλον ἀντισιτίου.

Ὁ πιτυροῦχος ἄρτος ἔχει καὶ ἰδιότητας ἀντιασβεστικῆς. Κατηγορήθη τὸ φυτικὸν ὄξυ τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὅτι θὰ προεκάλει τὴν κατακρήμνησιν τοῦ ἀσβεστίου τῶν τροφῶν εἰς κατάστασιν φυτικοῦ ἀσβεστίου ἀδιαλύτου καὶ μὴ ἀπορροφησίμου. Τὸ φυτικὸν ὄξυ κατακρημνίζει ὁμοίως τὸν σίδηρον καὶ τὸ μαγνήσιον εἰς ἀδιάλυτα ἅλατα. Ἡ βρωσις μεγάλης ποσότητος ἄρτου θεωρεῖται οὕτω ραχητιγόνος εἰς τοὺς ἐν ἀναπτύξει ὁργανισμούς, διότι ἡ ἀναλογία φωσφορικῶν καὶ ἀσβεστίων ἀλάτων εἶναι ἤδη μικρὰ εἰς τὸν ἄρτον, ἐὰν δὲ τὸ ἀσβέστιον κατακρημνίζεται ὑπὸ τοῦ φυτικοῦ ὄξεως γίνεται ἀκόμη πλέον δυσμενῆς, ἐξ οὗ προκαλοῦνται διαταραχαὶ τιτανόσεως τῶν ὀστέων καὶ ὀστεοπάθειοι.

Ἡ ὀξαλῆς (ξυνίθρα) ἔχει ἀνάλογον ὁμοίως δρασίν ἐναντι τοῦ ἀσβεστίου. Πειραματόζωα τρεφόμενα δι' ὀξαλίδος παρουσιάζουν ἐκτιτάνωσιν τῶν ὀστέων (26% ὀλιγώτερον ἀσβέστιον ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς μάρτυρας). Αὕτη περιέχει μεγάλην ποσότητα ὀξαλικοῦ ὄξεως, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύεται οὕτω ἀντισιτίον ἐναντι τοῦ ἀσβεστίου.

Ἰσως τὸ πλέον ἐνδιαφέρον ἀντισιτίον ἀποτελεῖ τὸ οἰνόπνευμα. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ οἰνοπνεύματος χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ὁργανισμοῦ διὰ τὴν παραγωγὴν θερμότητος. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι «κόβει τὰ πόδια» κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, πρᾶγμα διαπιστωθὲν καὶ ἐπιστημονικῶς ὑπὸ τῶν φυσιολόγων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι δι' ἀγνώστου εἰσέτι μηχανισμοῦ, χημικοῦ ἢ βιολογικοῦ, ἡ καῦσις τοῦ γλυκογόνου παρεμποδίζεται.

E. M.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

IVAL, ARTHUR MERCHANT **Κτηνιατρικὴ Μικροβιολογία καὶ Ἰολογία, Veterinary Bacteriology and Virology 4η Ἔκδοσις 1950.**

Ἡ νέα ἔκδοσις τοῦ συγγράμματος τούτου τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μικροβιολογίας ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ Σχολῇ τοῦ Ames (Jowa) κ. I. Merchant, ἀν καὶ προοριζομένη κατ' ἀρχὴν διὰ τοὺς φοιτητὰς τῶν Κτηνιατρικῶν Σχολῶν, ἀποτελεῖ ἐν τοσοῦτῳ ὀλοκληρωμένον σύγγραμμα Κτηνιατρικῆς Μικροβιολογίας καὶ Ἰολογίας πολύτιμον διὰ πάντα Κτηνίατρον. Ἀποτελούμενον ἐκ 885 σελίδων διαιρεῖται εἰς τὰ ἐξῆς 4 κεφάλαια :

- 1) Γενικὴ Βιολογία τῶν μικροοργανισμῶν.
- 2) Λοίμωξις, ἀνθεκτικότης καὶ ἀνοσία.
- 3) Ταξινόμησις καὶ χαρακτηριστικὰ τῶν παθογόνων μικροβίων, ζυμῶν καὶ μυκήτων καὶ
- 4) Διηθητοὶ τοῖι καὶ βακτηριοφάγος.

Ἡ ἀριτία ταξινόμησις τῆς ὕλης, ἡ σαφήνεια τοῦ ὕφους καὶ ἡ ἀρίστη ἐκτύπωσις καθιστῶσι τὸ σύγγραμμα τοῦτο οὐχὶ μόνον χρήσιμον ἀλλὰ καὶ εὐχάριστον εἰς τὸν μελετητὴν.

Τέλος, ἕτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῆς νέας ὀνοματολογίας τῆς καθιερωθείσης ὑπὸ τοῦ Bergey, παραλλήλως βεβαίως πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν καθιερωμένων παλαιῶν ὄρων.

K.B.T.

F. Liegeois. *Traité de Pathologie Médicale des Animaux Domestiques*. 3η ἔκδοσις, 1949. Ἐκδότης Joules Duculot, Gembloux. Εἰς τόμος, σχῆμα 8ον, σελίδες 926,

Ἀνάλαβα νὰ παρουσιάσω τὸ σύγγραμμα τοῦ μεγάλου μου Διδασκάλου.

Ἡ 3η ἔκδοσις, τῆς ὁποίας ἡ ἐμφάνισις καθυστέρησεν ἀπὸ πέντε ἔτη λόγῳ τῶν πολεμικῶν ἀναστατώσεων καὶ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς, εἶναι πλήρως ἐνημερωμένη ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων καὶ τῶν προόδων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ἀπὸ τοῦ 1940, ἔτος τῆς 2ας ἐκδόσεως. Ὅλα τὰ νεώτερα δεδομένα ἐκτίθενται ἐν αὐτῇ μὲ τὴν σαφήνειαν, τὴν μεθοδικότητα καὶ τὴν ἐπιστημονικότητα, τὰ γνωστὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἔργων τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐσωτερικῆς παθολογίας τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Βρυξελλῶν.

Αἱ κοιλιακαὶ νευροπάθειαι, καὶ νευρώσεις, αἱ κηρώσεις τοῦ ἥπατος, αἱ ἥπατοεγκεφαλώσεις (cirrhoses associées) ἢ ὑπερπολυπεπτιδαίμια, αἱ ἀναιμῖαι, ὅπως ἐπίσης αἱ λειτουργικαὶ διαταραχαὶ γνωσταὶ ὑπὸ τὰ ὀνόματα, ἐγκεφαλώσεις, νευρομυελώσεις, νεφρώσεις, τὸ ἐντερο - νεφρικὸν καὶ τὸ γαστρο - καρδιο - πνευμονικὸν σύνδρομον, κεφάλαια τῶν ὁποίων ἡ αἰτιολογία καὶ ἡ φυσιοπαθολογία δὲν ἔχουν εἰσέτι πλήρως διαλευκανθῆ, περιγράφονται μὲ τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ἀρμοδιότητα ἧτις ἀναγνωρίζεται εἰς τὸν συγγραφέα.

Πρέπει νὰ σημειωθῆ ἰδιαίτερος τὸ κεφάλαιον τῶν λειτουργικῶν διαταραχῶν εἰς τὰ βοοειδῆ, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς καταπόσεως ξένων σωμάτων, ὅπου ἐκτίθενται αἱ μέθοδοι ἐντοπισμοῦ τοῦ ἄλλοις τῶν γερμανῶν ἐρευνητῶν Gotze καὶ Noesen, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ συνθετικὴ περιγραφή τῶν ὀξοαιμικῶν καταστάσεων.

Τὸ κεφάλαιον τῶν διαταραχῶν τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν δυσλειτουργίαν τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων ἔχει ὑποστῆ πλήρη ἀναψηλάφισιν καὶ ἐνημέρωσιν, βάσει τῶν νεωτέρων προσκλήσεων τῆς ἐπιστήμης, ἰδιαίτερος δὲ τὸ ἀφορῶν τὴν ὑπόφυσιν καὶ τὴν ὠοθήκην, τῶν ὁποίων τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν κτηνιατρικὴν εἶναι γνωστὸν καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἰδίας ἐξάσεως. Ὅμοίως τὸ τῶν τροφοπενιῶν καὶ τῶν βιταμινώσεων τῶν προκαλουμένων εἴτε ἐκ βιταμινοπενίας, εἴτε ἐξ ὑπερβιταμινώσεως, εἴτε ἐξ ἀντιβιταμινώ-

σεως, εἴτε ἐξ ἀντιβιταμινῶν, ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας μελέτης λίαν ἐνδιαφερούσης τὴν Κτηνιατρικὴν.

Τέλος αἱ ὀστεοπάθειαι, κεφάλαιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφεὺς ἔχει ἰδιαιτέρως ἀσχοληθῆ, ἐκτίθενται κατὰ ἀριστουργηματικὸν τρόπον, μὲν νείαν ταξινόμησιν βασιζομένην, οὐχὶ εἰς τὴν μορφολογίαν, ἀλλ' εἰς τὴν ἱστολογικὴν καὶ βιοχημικὴν ἔρευναν, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ καθηγητὴς Liegeois ἔχει ἀφιερῶσει τὰς γνωστὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀξιολόγους ἐργασίας του.

Ἡ ἐξωτερικὴ παθολογία, ὁσημέραι ἀναπτυσσομένη, ἀποτελεῖ σήμερον ἀντικείμενον ἐνδιαφέροντος οὐχὶ μόνον διὰ τὸν ἐξασκοῦντα Κτηνίατρον, ὅστις ἀντιμετωπίζει εἰς τὴν καθήμεραν προᾶξιν τὸ πρόβλημα τῶν πολυποικίλων νοσολογικῶν καταστάσεων καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ταυτοποιήσεως καὶ τῆς λελογισμένης θεραπευτικῆς μιᾶς ἐκάστης τούτων, ἀλλὰ καὶ τὸν ζωοτέχνην (ὁ ρόλος τῆς διατροφῆς τῶν ζῶων προσλαμβάνει συνεχῶς μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὴν κτηνιατρικὴν καὶ σχετίζεται ἀμέσως καὶ μὲ τὴν παθολογίαν) καὶ τὸν ὑγιεινολόγον.

Τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο σύγγραμμα ἐνδιαφέρει κατὰ συνέπειαν πάντα ὅστις ἀσχολεῖται μὲ τὴν μελέτην, τὴν θεραπείαν καὶ τὴν πρόληψιν τῶν ζωνόσων.

E. M.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ λ ύ σ σ α

Ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῆς θερινῆς περιόδου ἣτις εὐνοεῖ ὡς γνωστὸν τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Λύσσης, συνεκροτήθησαν δύο συσκέψεις, εἰς τὸ Ἑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ τὸ Ἑπουργεῖον Προνοίας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν Δ/ντῶν τῶν ὑπηρεσιῶν Ὑγιεινῆς καὶ Κτηνιατρικῆς καὶ εἰς ἄς μετέσχον ἐκτὸς τῶν ἀρμοδιῶν Κτηνιατρικῶν καὶ Ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐκπρόσωποι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Χωροφυλακῆς. Κατὰ τὰς συσκέψεις ταύτας ἐλήφθησαν ἀποφάσεις διὰ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων περιστολῆς καὶ καταπολεμήσεως τῆς Λύσσης, διὰ τῆς θανατώσεως τῶν ἀδεσπῶτων κυνῶν, τῆς ἐπιβολῆς κυρώσεων ἐπὶ τῶν κατόχων ζῶων ἅτινα κυκλοφοροῦσιν ἄνευ φιμώτρων, ὡς καὶ τῆς ἐξοντώσεως τῶν ἀγρίων ζῶων.

᾿Ωσαύτως συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβολῆς φορολογίας κατὰ κατηγορίας ἐπὶ τῶν κυνῶν, ὡς καὶ ἡ θέσπισις τοῦ ὑποχρεωτικοῦ προληπτικοῦ ἐμβολιασμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὅμως τὰ θέματα ταῦτα λόγῳ τῆς σοβαρότητός των θ' ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον καὶ ἑτέρας προσεχοῦς συσκέψεως.

Ἄφθώδης πυρετὸς

Ἡ ἐνσκήψασα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου βαρεῖα ἐπιζωοτία τοῦ